

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Terminas perkelti direktyvą 2004/83/EB į nacionalinę teisę baigėsi 2006 m. spalio 10 dieną.

⁽¹⁾ OL L 304, p. 12.

2008 m. gegužės 14 d. Lietuvos Aukščiausiojo Teismo (Lietuvos Respublika) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Inga Rinau

(Byla C-195/08)

(2008/C 171/42)

Proceso kalba: lietuvių

2008 m. gegužės 7 d. pareikštas ieškinys byloje Europos Bendrijų Komisija prieš Portugalijos Respubliką

(Byla C-191/08)

(2008/C 171/41)

Proceso kalba: portugalų

Šalys

Ieškovė: Europos Bendrijų Komisija, atstovaujama M. Condou-Durande ir A. Caeiros

Atsakovė: Portugalijos Respublika

Ieškovės reikalavimai

- Visų pirma pripažinti, kad nepriėmusi 2004 m. balandžio 29 d. Tarybos direktyvą 2004/83/EB dėl trečiųjų šalių piliečių ar asmenų be pilietybės priskyrimo pabėgėliams ar asmenims, kuriems reikalinga tarptautinė apsauga, jų statuso ir suteikiamos apsaugos pobūdžio būtinausių standartų ⁽¹⁾ įgyvendinančių įstatymų ir kitų teisės aktų, Portugalijos Respublika neįvykdė įsipareigojimų pagal minėtos direktyvos 2004/83/EB 38 straipsnio 1 dalį;
- Subsidiariai pripažinti, kad bet kuriuo atveju nepranešusi apie minėtus teisės aktus Komisijai, Portugalijos Respublika neįvykdė įsipareigojimų pagal minėtos direktyvos 2004/83/EB 38 straipsnio 1 dalį;
- Priteisti iš Portugalijos Respublikos bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Terminas perkelti direktyvą baigėsi 2006 m. spalio 10 dieną.

⁽¹⁾ OL L 304, p. 12.

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: Inga Rinau

Trečioji šalis: Michael Rinau

Prejudiciniai klausimai

1. Ar pagal Reglamento Nr. 2201/2003 ⁽¹⁾ 21 straipsnį suinteresuota šalis gali kreiptis dėl teismo sprendimo nepripažinimo, nesant pateikto prašymo dėl sprendimo pripažinimo?
2. Jei atsakymas į pirmąjį klausimą būtų teigiamas, tai kaip nacionalinis teismas, nagrinėdamas asmens, kurio atžvilgiu sprendimas turi būti vykdomas, pateiktą prašymą nepripažinti sprendimo, turi taikyti Reglamento Nr. 2201/2003 31 straipsnio 1 dalį, pagal kurią „<...> Nei asmuo, kurio atžvilgiu prašoma vykdyti teismo sprendimą, nei vaikas šiame byloje nagrinėjimo etape neturi teisės paduoti jokių teikimų dėl prašymo“?
3. Ar nacionalinis teismas, gavęs tėvų pareigų turėtojo prašymą nepripažinti kilmės valstybės narės teismo sprendimo dalies, įpareigojančios grąžinti pas jį esantį vaiką į kilmės valstybę, ir dėl kurios buvo išduotas Reglamento Nr. 2201/2003 42 straipsnyje nurodytas pažymėjimas, turi jį nagrinėti, remdamasis Reglamento Nr. 2201/2003 III skyriaus 1 ir 2 skirsnių nuostatomis, kaip nurodyta Reglamento Nr. 2201/2003 40 straipsnio 2 dalyje?
4. Ką reiškia Reglamento Nr. 2201/2003 21 straipsnio 3 dalyje nustatyta sąlyga „nepažeisdama šio skyriaus 4 skirsnio“?
5. Ar sprendimo priėmimas grąžinti vaiką ir pažymėjimo pagal Reglamento Nr. 2201/2003 42 straipsnį išdavimas kilmės valstybės narės teisme po to, kai valstybės narės, kurioje neteisėtai laikomas vaikas, teismas priėmė sprendimą grąžinti vaiką į kilmės valstybę, atitinka Reglamento Nr. 2201/2003 tikslus ir procedūras?

6. Ar Reglamento Nr. 2201/2003 24 straipsnyje nustatytas draudimas peržiūrėti kilmės valstybės narės teismo jurisdikciją reišia, kad nacionalinis teismas gavęs prašymą dėl užsienio teismo sprendimo pripažinimo ar nepripažinimo, negalėdamas tikrinti kilmės valstybės narės teismo jurisdikcijos ir neradęs kitų Reglamento Nr. 2201/2003 23 straipsnyje nustatytų sprendimų nepripažinimo pagrindų, turi pripažinti kilmės valstybės narės teismo sprendimą dėl vaiko grąžinimo tuo atveju, jei kilmės valstybės narės teismas nesiėmė Reglamente nustatytos procedūros sprendžiant vaiko grąžinimo klausimą?

(¹) 2003 m. lapkričio 27 d. Tarybos reglamentas (EB) dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų, susijusių su santuoka ir tėvų pareigomis, pripažinimo bei vykdymo, panaikinantį Reglamentą (EB) Nr. 1347/2000, OL L 338, p. 1; Specialusis leidimas lietuvių kalba, 19 skyrius, 6 tomas, p. 243.

Ieškovė mano, kad atsisakymas suteikti teisę verstis tik snieglenčių sporto instruktoriaus profesija negali būti pateisinamas remiantis pagrindiniais laisvo asmenų judėjimo, laisvės teikti paslaugas ir įsisteigimo teisės principais. Be to, Komisijos nuomone, nėra įvykdytos Teisingumo Teismo praktikoje nustatytos keturios kumuliacinės leidimo nukrypti sąlygos, t. y. nediskriminavimas, imperatyvus bendrojo intereso pagrindas, tinkamumas užtikrinti siekiamo tikslo įvykdymą ir atsižvelgimas į proporcingumo principą, kurios pateiktų galimą šių principų apribojimą.

(¹) 1992 m. birželio 18 d. Tarybos direktyva 92/51/EEB dėl antrosios bendros profesinio mokymo ir lavinimo pripažinimo sistemos, papildanti Direktyvą 89/48/EEB (OL L 209, p. 25).

2008 m. gegužės 15 d. pareikštas ieškinys byloje Europos Bendrijų Komisija prieš Prancūzijos Respubliką

(Byla C-200/08)

(2008/C 171/43)

Proceso kalba: prancūzų

Šalys

Ieškovė: Europos Bendrijų Komisija, atstovaujama A. Bordes ir H. Støvlbæk

Atsakovė: Prancūzijos Respublika

Ieškovės reikalavimai

- Pripažinti, kad nesuteikdama Vokietijos ir Didžiosios Britanijos snieglenčių sporto instruktoriams teisės mokytį Prancūzijoje tik šio užsiėmimo ir nenumatydamas iš dalies pakeistame 1995 m. gegužės 4 d. nutarime kitose valstybėse narėse įgytų snieglenčių sporto instruktoriaus diplomų, Prancūzijos Respublika neįvykdė įsipareigojimų pagal EB sutarties 39, 43 ir 49 straipsnius bei Direktyvos 92/51/EEB (¹) 6 straipsnį.
- Priteisti iš Prancūzijos Respublikos bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Nors daugelyje valstybių narių mokytį slidinėjimo ir snieglenčių sporto gali skirtingai išsilavinimą įgiję asmenys, Prancūzijoje mokytį snieglenčių sporto gali tik slidinėjimo instruktoriai.

2008 m. gegužės 20 d. pareikštas ieškinys byloje Europos Bendrijų Komisija prieš Liuksemburgo Didžiąją Hercogystę

(Byla C-209/08)

(2008/C 171/44)

Proceso kalba: prancūzų

Šalys

Ieškovė: Europos Bendrijų Komisija, atstovaujama Maria Condou Durande

Atsakovė: Liuksemburgo Didžioji Hercogystė

Ieškovės reikalavimai

- Pripažinti, kad nepriėmusi 2004 m. balandžio 29 d. Tarybos direktyvą 2004/81/EB dėl teisės laikinai apsigyventi suteikimo trečiųjų šalių piliečiams, kurie yra prekybos žmonėmis aukos arba kuriais buvo pasinaudota nelegalios imigracijos tikslais ir kurie bendradarbiauja su kompetentingomis institucijomis (¹), įgyvendinančių įstatymų ir kitų teisės aktų ar bet kuriuo atveju nepateikusi šių nuostatų Komisijai, Liuksemburgo Didžioji Hercogystė neįvykdė įsipareigojimų pagal šios direktyvos 17 straipsnį.
- Priteisti iš Liuksemburgo Didžiosios Hercogystės bylinėjimosi išlaidas.